

Baggrund for Stilladsklubbens bekymring for det enstrengede system.

Stilladsbranchen i København

Vi organiserer ca. 750 kolleger fordelt på 60 virksomheder i Storkøbenhavn.

Kollegerne bor på Sjælland eller Lolland-Falster.

De er fordelt på 45 kommuner, med deraf følgende mange jobcentre.

28 kommuner i Region Hovedstaden

17 kommuner i Region Sjælland

Stilladsbranchen er en servicebranche som er meget afhængig af vejr, vind og kunder.

Vi totalinddækker bygninger, således at de øvrige bygningsarbejdere kan være på arbejde hver dag – uanset vejret. Men der er ikke nogen der kan vejrligssikre os.

Det betyder at der i perioder pludselig kan være brug for 10 % ekstra arbejdskraft og ligeledes har vi dage og enkelte uger, hvor 10 – 15 % af styrken bliver hjemsendt.

På trods af g-dagsregler, klarer branchen dette ved en fælles indsats.

En social branche

Stilladsbranchen har i udpræget grad ført en aktiv arbejdsmarkeds politik.

Det skal forstås på den måde at;

- vi selv rekrutterer kolleger til branchen
- vi uddanner selv kollegerne til at være professionelle stilladsmontører
- vi tager gerne, og ofte, tidligere straffede som skal sluses ud i ”det virkelige liv”
- vi tager gerne, og ofte, mennesker ind i branchen, som har svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet. På grund af problemer med læsning, skrivning eller af sociale årsager
- vi har aktivt taget imod arbejdskraft fra især Tyskland og Sverige og sikret dem ordentlige løn og arbejdsforhold og om nødvendigt uddannelse

Vi har gennem årene ført en meget aktiv dialog med vores A-kasse og med Arbejdsformidlingen rundt omkring på Sjælland.

Da Jobcentrene blev indført måtte vi derfor, sammen med A-kassen, kæmpe en kamp for at Jobcentrene kunne forstå at vores A-kasse, vores arbejdsgivere og vores branche.

Det er i store træk lykkedes, idet de statslige jobcentre har erfaret at vi er i stand til at få alle i arbejde – igen og igen.

Dette gælder også kolleger, som jobcentrene har dømt til at være uegnet til arbejdsmarkedet.

De kolleger som er nedslidt eller af andre årsager ønsker at brancheskifte, får vi videre i systemet ved en fælles indsats fra branchen og A-kassen.

Dette er blevet meget sværere efter at jobcentrene har overtaget AF's rolle.

I flere tilfælde har vi oplevet at jobcentrene nærmest har tvunget vores ledige kolleger ud af dagpengesystemet, blot på grund af få dages ledighed.

Kun ved en stor indsats fra A-kassens side er det lykkedes at overbevise de statslige jobcentre om at vores kolleger er på arbejdsmarkedet og rent faktisk har kunnet deres job som stilladsmontør i årevis.

Rent kommunale jobcentre kan få fatale følger for vores branche

Hvis jobcentrene bliver rent kommunale frygter vi at det vil blive umuligt at videreføre denne praksis

Vi ser en stor risiko for at der vil mangle forståelse på en hel del af de kommunale jobcentre for at vores branche har en sammenhængende politik for at bevare kollegerne i arbejde.

Professor Henning Jørgensen fra Aalborg Universitet udtaler efter aftalen om et enstrengt kommunalt beskæftigelsessystem;

”En sammenhængende arbejdsmarkedspolitik kræver en synkronisering af indsatsen både når det gælder flexicurity-delen med en høj dækning ved ledighed og en aktiv arbejdsmarkedspolitik” og

”Siden staten overtog Arbejdsformidlingen i 1969, har vi haft en sammenhængende landsdækkende arbejdsmarkedspolitik, hvor parterne har haft medansvar. Det her er dødsstødet for en fælles funktionel indretning af arbejdsmarkedspolitikken. I stedet får vi 91 forskellige arbejdsmarkedspolitikker”

Professor Henning Jørgensen beskriver meget tydeligt situationen for vores branche.

Det vil være umuligt for branchen og vores A-kasse at forholde sig til 45 kommuner med vidt forskellige politikker for aktiveringsindsatsen.

Kommunerne overtager udgifterne til dagpenge, aktiveringsydelse og udgifterne til aktivering af forsikrede ledige.

Vi ser derfor en stor risiko for at de enkelte kommuner fastlægger forskellige politikker, som tvinger vores kolleger i nyttesløs aktivering på trods af at de i løbet af nogen dage eller uger er tilbage i deres stilladsvirksomheder i København.

Kommunerne kunne jo have en interesse i dette for at få en større refusion fra staten.